## 42804 ـ در صورت توانایی غذا دادن برای کفارۀ سوگند، روزه گرفتن کافی نیست

**سوال**

من کفارۀ سوگند بر عهده داشتم و با وجود توانایی غذا دادن به ده بینوا، سه روز روزه گرفتم. آیا کاری که کردم درست است؟

**پاسخ مفصل**

الحمدلله.

روزه گرفتن در صورت توانایی غذا دادن یا پوشاندن یا آزاد کردن برده درست نیست، زیرا الله سبحانه و تعالی روزه را بر عدم وجود غذا یا لباس یا آزاد کردن برده معلق ساخته و فرموده است:

لا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ [سورۀ مائده: ۸۹]

(الله شما را به سوگندهای بیهوده‌تان مواخذه نمی‌کند ولی به سوگندهایی که [از روی اراده] می‌خورید [و می‌شکنید] شما را مواخذه می‌کند و کفاره‌اش خوراک دادن به ده بینواست از غذاهای متوسطی که به کسان خود می‌خورانید یا پوشانیدن آنان یا آزاد کردن برده‌ای و کسی که [هیچ یک از این سه را] نیابد [باید] سه روز روزه شود. این است کفارۀ قسم‌های شما وقتی که سوگند خوردید).